

Velkommen til vores afdeling

Kom og hør fantastiske vidnesbyrd fra almindelige mennesker der tror på en usædvanlig Gud! Det giver god anledning til at få et netværk og et godt fællesskab med ligesindede, og du får brugt og videreudviklet de evner, Gud har givet dig. Vore FGBMF-afdelinger er oprettet for at være behjælpelige med, at du kan få fremgang på ethvert område i dit liv. Du bliver åndelig beriget og den vinder, som Gud ønsker, du skal være. Nu er tiden inde til at komme med i en af vore mange afdelinger. Vi mødes ud over hele jorden. Du vil blive velsignet ved at komme.

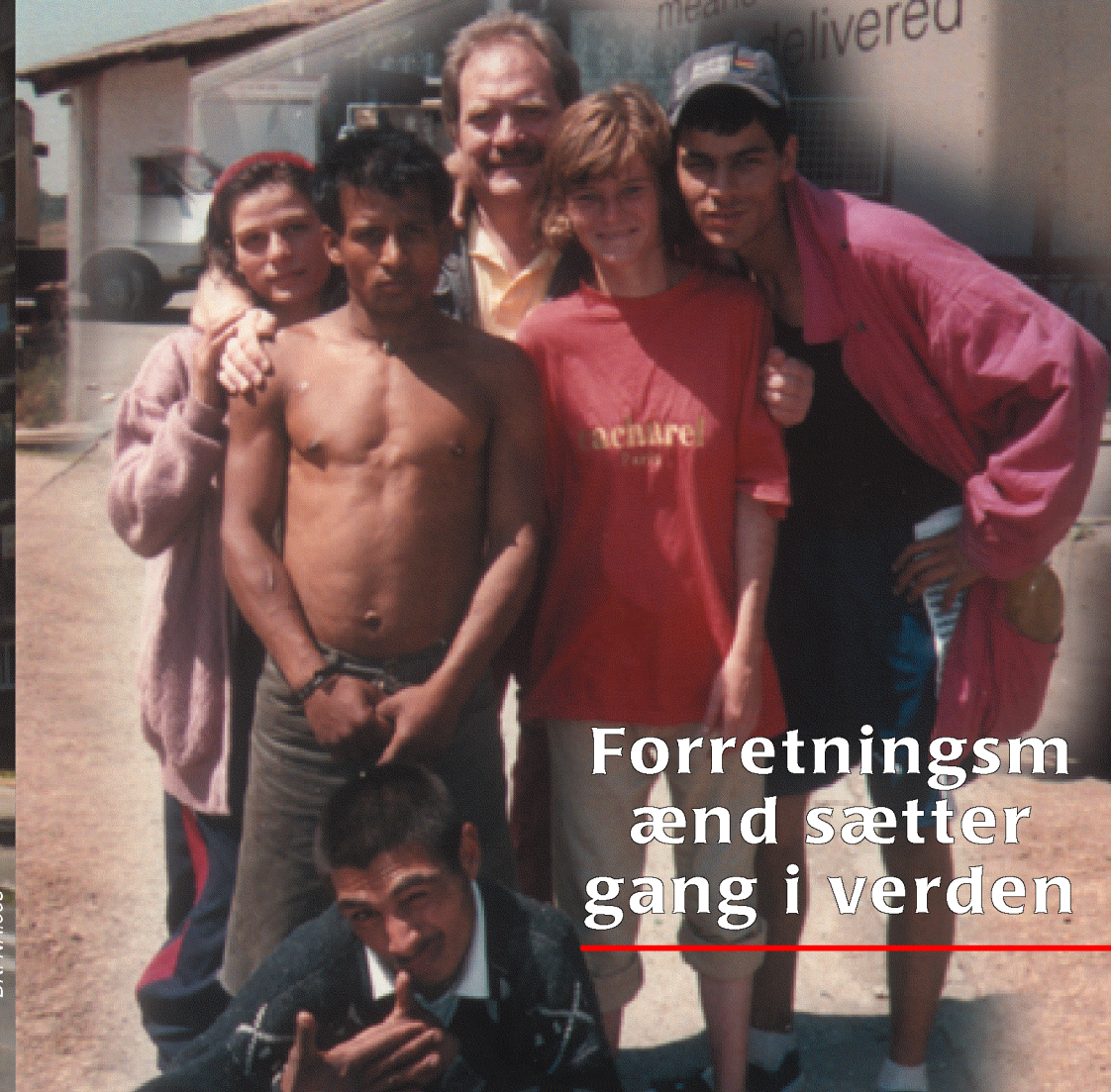
For yderligere oplysninger kontakt venligst:

Lad ikke dette blad gå tabt – giv det til en ven.

Internet: www.fgbmfiVOICE.com

DK NR.993

VOICE

Forretningsmænd sætter gang i verden

En ny partner	2
<i>Heinz Keiner</i>	
Noget at spise	3
<i>Bernard Cocker</i>	
Økonomi	7
<i>Winfried Fuchs</i>	
Gadevold	8
<i>Marek Nowak</i>	
Bestil VOICE	11
Altid nærværende	12
<i>Rene Stutz</i>	
Portugal	14
<i>John Edwards</i>	
Et personligt møde med Jesus	15
En lederstilling	16
<i>John Bell</i>	
Den lamme går	17
<i>Ross Elliott</i>	
Alkohol og vold	18
<i>Frank Murray</i>	
Hvad står FGBMFI for?	19

En ny partner

Heinz Keiner, Tyskland

Jeg fortalte en ven om vores situation. Han svarede: »Der findes kun en person, der kan hjælpe dig – Jesus Kristus.« Han spurgte mig så, om vi kunne mødes på mit kontor. Som vi havde aftalt, kom han den 18. december 1995. Det første han gjorde var, at spørge om vi kunne bede sammen. Jeg protesterede: »Hvad nu hvis nogen ser os?« Men han blev ved. Jeg havde aldrig hørt noget lignende. Han inviterede mig derefter til et forretningsseminar med Winfried Fuchs.

Ved dette seminar stod folk og gav udtryk for, at de virkelig kendte Gud. De sang endog nogle få sange. Jeg ville gerne lære om ledelsesteknik, så jeg blev opmærksom, da Winfred Fuchs sagde: »Det hele er skrevet i denne bog.« Han henviste til Bibelen.

Senere kom han hen til mig og spurgte, om vi kunne tale sammen. Jeg fortalte ham min historie, og derefter bad vi. Først overgav jeg mit liv til Jesus Kristus, og derpå fortalte han mig: »Om to uger vil du have £180.000.« Fjorten dage senere var der retsmøde. Der var ikke noget, der tydede på, at det gik den rigtige vej. Det var en meget skuffende start. Efter seks dage fik jeg et brev fra retten. Vi fik tilkendt pengene, Gud havde gjort et under. Få dage senere åbnede min kone sin Bibel ved morgenbordet. Hun læste det første, hendes øjne faldt på: »Herren vil stride for jer...«

Gud har udvirket det ene under efter det andet for os. I ét tilfælde kunne jeg ikke betale min regning til General Motors. Banken forlangte, at vi skulle betale. Jeg fortalte dem, at de skulle ringe til Detroit og gik ud for at bede. Da jeg kom tilbage, spurgte jeg: »Nå, tager de hele vores lager?« Han svarede undrende: »De opmuntrer dig hos GM til at fortsætte.« Jesus har ikke kun forvandlet mit liv, Han har også forandret mine forretningsmetoder. ●

Noget at spise

Bernard Cocker, Lancs. i England

Jeg troede som intens amatør naturforsker, at jeg praktisk talt vidste alt om naturen. Jeg gik fuldstændig op i udviklingslæren. Guds eksistens var udelukket. Jeg mener faktisk, at man godt kunne kalde mig for »troende ateist.« Jeg var ligefrem god til at fortælle andre om, at der ikke findes nogen Gud. Jeg var helt sikker på, at når man dør, bliver man udslettet, og det var så det. Hvordan kunne jeg vide, da jeg giftede mig, at min kone ville involvere sig aktivt i en gruppe kaldet »Women Aglow,« en kristen kvindegruppe. Det værste var, at det ikke varede ret længe før, hun forventede, at jeg ville tage med hende.

Jeg blev fuldstændig tosset over dette, og fik lyst til at slå hende. Det tætteste jeg

nogensinde kom til at læse i Bibelen var, når jeg så min kone åbne sin, så greb jeg den og smed den hen ad gulvet. Jeg var meget dominerende. Til sidst holdt hun op med at prøve på at »omvende« mig, men hun holdt aldrig op med at bede. Hun og andre fortsatte med at bede i 15 år.

Engang blev min kone ret syg af en kvindesygdom, og hun var nødt til at blive opereret, men der var lang ventetid. I stedet for at være forstående var jeg vanskelig, skældte ud og gjorde tingene meget værre.

Jeg sad en dag på fortrappen og så ud over de store marker, men jeg følte mig helt nede i kulkælderen. Da kom en ven op til mig og spurgte, hvad der var galt. Jeg

Fest med Bulgarske sigønerbørn

fortalte ham lidt om mine problemer, og han sagde: »Det ser ud til, at du ikke selv kan klare dine vanskeligheder. Hvorfor giver du dem ikke til Gud? Han har bredere skuldre end dig.« Da lød der to stemmer i mig. Den ene sagde: »Det er noget vrøvl,« og den anden hævdede, at jeg skulle prøve det.

Da min ven var gået, så jeg mig omkring for at være sikker på, at der ikke var nogen, der så mig. Så kiggede jeg op mod himlen og sagde: »Hvis der er en Gud så kom ind i mit liv og hjælp mig med mine problemer. Hvis du gør det, vil jeg arbejde for dig.« Så snart jeg sagde disse ord, var det som at gå fra sort/hvid til farve TV. Himlen blev klarere. Det var så vidunderligt! Jeg havde aldrig før set noget lignende. Det var som at få et glimt af Himmeriget. Jeg plukkede et græsstrå og så på det. Det var så smukt, og al min selvgjorte kundskab

betød pludselig ingenting. Jeg vidste overhead intet. Gud var ved at vise mig, hvad Han havde gjort. Han viste mig sit skaberværk. Jeg kunne ikke forstå, hvordan græs kunne være så grønt. Jeg kunne se alle årene i dette græsstrå. Jeg så op på træerne, og de var helt forunderlige. Det var, som om jeg så rigtigt for første gang i mit liv.

Jeg løb hen til telefonen og ringede til min ven: »Du må hellere komme herover. Jeg tror, at Gud er kommet ind i mit liv.« I flere dage var jeg helt euforisk. I årevis havde jeg sagt til min kone, at der ikke er nogen Gud, og nu måtte jeg indrømme, at hun havde haft ret hele tiden. Jeg tog tyren ved hornene og spurgte: »Vil du med mig i kirke?« Hun troede, jeg var ude på et eller andet, fordi jeg altid havde været så antikristen og i bund og grund et håbløst tilfælde, så hun sagde: »Nej!«

Jeg ledte i avisen efter annoncer om gudstjenester og gik i forskellige kirker hver dag. Ti dage senere da min kone skulle stå for et Women Aglow møde, tog jeg med. Jeg var blevet opdraget som katolik, og som dreng var jeg i kirke hver dag. Alle reglerne havde frastødt mig. Jeg voksede op med tanker om, at vi tjente en meget ulogisk Gud.

Nu sad jeg her til et møde sammen med min kone. Jeg kendte det ægtepar, som talte. Ivor og Shiley var gamle venner, som også mere eller mindre havde opgivet mig. Emnet, de havde, var Bibler til Rusland. Ved slutningen af mødet gik jeg op og sagde: »Ivor, jeg har givet mit liv til Gud, jeg har set lyset.« Hans svar slog mig med forundring: »Oh, så kan du tage med os til Rusland.« I de næste to uger kunne jeg ikke sove. Til sidst fortalte jeg min kone, at vi skulle til Rusland, selvom jeg troede, at det hele var noget sludder. Inden der var gået ret lang tid, gik jeg i Moskva og delte Bibler ud. Turen var helt igennem meget speciel.

Der var kun et problem, jeg kunne ikke undgå at se den store materielle nød, som mange af dem levede i. Børn døde, fordi der ikke var nogen medicin. Nogle havde ingen mad. Der var hospitaler uden selv det allermest nødvendige udstyr. Jeg kom hjem igen fast besluttet på at hjælpe på en eller anden måde. Noget af det første der slog mig, da jeg begyndte at læse i Bibelen var, at Jesus tog sig af folks materielle behov, før Han begyndte at prædike for dem. Når et menneske er sulten, vil det ikke lytte. Man må først stille dets sult.

Vi startede med at indsamle nødhjælp i vores værelse ud til gaden, vi bad vore naboer og menigheder om at samle ting sammen. Senere fik vi et lille pakhús. I dag, hvor der er gået otte år på den måde, har vi en vognpark af tunge lastbiler, tre pakhuse og otte genbrugsbutikker. Hvor

end vi kommer i Østeuropa, bliver vi spurgt, om vi vil fortælle om Jesus. Vi oplever mirakler. Det er næsten som at være tilskuer, når man ser, hvad Helligånden gør igennem en. På en tur for nylig blev jeg spurgt: »Kan du huske den baby, du bad for, sidst du var her? Efter du var taget af sted, begyndte hun at få det bedre. Det havde vi aldrig troet. Hun var nu ude af børnehjemmet og blevet adopteret af en kærlig, kristen familie.«

For tre år siden havde arbejdet vokset sig ud over det, jeg kunne magte. Jeg bad hver dag i tre måneder om, at en eller anden kunne hjælpe mig. Venner sagde, at jeg ikke skulle være bekymret, for Gud ville opbygge et team til Hans tid. Det er sket. Alle vigtige stillinger i vores nødhjælpsarbejde er besat. Efter den ubetydelige start, sendte vi sidste år for £2½mill. i nødhjælp (ca. 25 mill.kr).

Doktor i Ukraine

Jeg nævnte tidligere min kones sygdom. Det har Gud taget sig af, og efter den første tur var min bøn, at hun skulle komme med mig på nogle af mine mange missionsrejser. Ved et interview omkring vort arbejde var der en, der spurgte: »Christine, hvorfor tager du ikke med på denne tur?« Hun svarede: »Det tror jeg også, at jeg gør.« Det gjorde hun, og er nu så begejstret for arbejdet og over det, Gud gør, at man næppe kan holde hende tilbage. Gud svarer på bøn.

Jeg havde både en virksomhed og nødhjælpsarbejdet, så jeg var under et stort arbejdspress. Til sidst blev det for meget, og jeg havnede på sygehuset. Der kom en lokal præst og bad for mig. Jeg fik det øjeblikkeligt bedre. Og inden der var gået to dage, blev jeg udskrevet. Der har aldrig siden været noget i vejen med mig. Da jeg var til undersøgelser senere, sagde de til mig, at det ikke så ud til at være det samme hjerte.

I et fængsel i Ukraine fortalte vi dem, at Gud kan helbrede. Der kom en stor fyr op til os og sagde: »Nå, så Gud kan helbrede – mon dog?« Han skubbede da en anden indsat frem. Dennes venstre arm var fordrejet som en klo. Fire af os lagde hænderne på den unge mand og bad for ham. Hans arm rettede sig ud. Gud helbredte ham, og hele stedet brød ud i glædesråb! Derefter var der en fra vort team, der bad for en døv mand, og han blev også helbredt.

De ansatte fortalte os senere, at de aldrig havde haft lignende gæster. Fangerne blev ved at sige: »Bed for mig, bed for mig.« Den fyr, der fremsatte udfordringen, har nu overgivet sit liv til Jesus. Han brød sammen i gråd. Det var i et af de hårdeste fængsler i Ukraine. Sidst de havde tilladt besøgende som os, var de blevet taget som gidsler.

Der er en ting vi godt kan lide at tage med os, det er VOICE, og vi vil give den til så mange vi kan. Vi arbejder også sammen med kristne læger og kirurger for at forsyne dem med medicin. Vi har set Gud gøre så meget, og mange liv er blevet forvandlet inklusiv mit eget. ●

FGBMFI AFDELINGER I DANMARK

Vi findes nu i over 150 nationer.

Det Nationale Råd i Danmark

Landsformand: Karl G. Svendsen, Strandvejen 201, 4.tv. 2900 Hellerup, Tlf.: 39 62 91 91
Landssekretær: Cornelius Kurz, Kellers Høj 15, 3060 Espergærde, Tlf.: 49 13 49 12
Landskasserer: Carsten Dalgaard, Flavnbjerg Toft 23 Gjellerup, 7400 Herning, Tlf.: 97 11 99 63

Materialefond og Forlag: Hugo Martinussen, H.C.Andersens Vej 16, 7430 Ikast Tlf.: 97 15 64 56, Gironummer: 246 41 87

Område Vest:

Næstformand: Hugo Martinussen, H.C. Andersens Vej 16, 7430 Ikast, Tlf.: 97 15 64 56
Områdeleder: Hans Jensen, Nørrebrogade 4A 8900 Randers, Tlf.: 86 42 46 89
Suppleant: Arne K.W. Mogensen, Spinkebjerg 3 Gjellerup, 7400 Herning, Tlf.: 97 11 85 02

Område Øst:

Næstformand: Birger Kerschner-Hansen, Guldagervej 8, 2720 Vanløse Tlf: 38 71 85 85
Områdeleder: Anders Richs-Pedersen, Fasanhaven 60, st.tv. 4220 Korsør, Tlf.: 53 57 68 58
Suppleant: Marius Hansen, Skadevænget 43 Vellerup, 4050 Skibby, Tlf.: 47 52 98 22

Lokale Afdelinger

- 1. AMAGER:** C. Ebbe Petersen, Amager Landevej 2 2770 Amager, Tlf.: 32 50 79 50
- 2. HERLEV:** Godtfred Larsen, Herlev Bygade 92 A 2. Sal, 2730 Herlev, Tlf.: 44 53 05 25
- 3. HERNING:** Hugo Martinussen, H.C.Andersens Vej 16 7430 Ikast, Tlf.: 97 15 64 56
- 4. KØBENHAVN:** Tommy Ennis, Rødlersvej 27 2990 Nivå, Tlf.: 49 14 30 34
- 5. ODENSE:** Noël Atkins, Faaborgvej 7 5854 Gislev, Tlf.: 62 29 15 09
- 6. VAMDRUP:** Holger Sloth, Duevej 10 6580 Vamdrup, Tlf.: 75 58 24 28

FGBMFI Europe, Postal Box 49, B-3000 Leuven Belgien, Tlf.: (+32)75 52 9733, Fax:(+1.360)354.13.07 Internet: Editor@fgbmfivoice.com

Grundlægger: Demos Shakarian
Præsident: Richard Shakarian

Økonomi

Winfried Fuchs, Innsbruck i Østrig

Økonomisk fremgang gjorde det ikke. Problemer med helbredet skabte mig en umådelig gæld, og menneskelig set så det ikke ud til, at jeg kunne blive helbredt.

Siden jeg har overgivet mit liv til Jesus Kristus, har jeg lært, hvor vigtigt det er, at lytte til og adlyde Gud når jeg beder. Før jeg blev syg tjente jeg mange penge, men da jeg ikke kunne arbejde, stod jeg med en kæmpemæssig skattegæld, som jeg ingen mulighed havde for at betale. Skattekontoret ville vide, hvornår de kunne få deres penge. De mindede mig om, at de havde hørt alle undskyldninger: »Vi kan få Dem sat i fængsel, ved De Hr. Fuchs.« Alt hvad jeg kunne svare dem var, at jeg havde sat min lid til Gud, og at Han ville finde en udvej. ●

Det sluttede ikke her. Jeg vidste, at der fandtes et svar, og Jesus lod mig ikke i stikken. Han helbredte mig, og ved Hans hjælp kunne jeg betale min gæld. Der findes et svar på ethvert problem. Gud er den allerbedste forretningspartner. Der er et bibelsk princip om at så og høste. Hvis vi er villige til, at lægge hvad vi har i Guds hånd, så vil Han i overflod give det tilbage til os.

I dag hvor jeg er forretningskonsulent, kan jeg sige en ting helt klart. Hvis Jesus er din seniorchef, kommer du ikke til kort. Han er en kærlig far, og det er ikke i Hans plan, at vi lever med vanskeligheder. Han ønsker at velsigne ethvert område af tilværelsen. Jeg har imidlertid lært på første hånd, at Han er en gentleman, der ikke vil presse sin vilje igennem. Han vil gøre undere for dig, akkurat som Han har gjort det for mig. Du må bare sætte Ham på førstepladsen i dit liv. ●

Gadevold!

Marek Nowak, Sienkiewicza i Polen

1967 var et meget strengt år for Polen. Det år blev jeg født, selvom alle og enhver sagde til min mor, at hun måtte abortere mig. Min far var alkoholiker og voldelig mod hende. Hele familien var i en meget smertefuld forfatning.

En dag, da jeg som 5-årig var alene hjemme med min far, tog han gift. Da han kunne se, at hans tid var ved at være ovre, bad han mig om at hjælpe sig, men jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Jeg holdt øje med ham i en halv time mens han døde. Han var kun 28 år. Synet af ham på dødslejet har forfulgt mig hele livet.

Som seksårig fik jeg en sygdom, hvor knoglerne begyndte at smuldre, og mit ene ben blev 17cm kortere end det andet. Selvom jeg var indlagt utallige gange, kunne man intet gøre. Jeg fik specielle støtter til hofter og ben. Jeg lå endda på sygehus i elleve pinefulde måneder, hvor man forsøgte at rette mit ben ud med en særlig maskine med tunge vægte. Prognosen tydede på, at jeg ville degenerere og til sidst nok ikke være i stand til noget som helst.

Jeg blev fuld af bitterhed og ønskede at såre alle andre. Jeg gav Gud skylden for det skete. Da jeg blev 13, begyndte jeg at bokse og dyrke kung-fu. Selvom mit ben var kort, så var jeg stadig i stand til at arbejde med armene. På den tid mødte jeg Dzidek, og vi blev gode venner. Vi startede en gadebande for teenagere, og den terroriserede vores »territorium.« Jeg var allerede berygtet som 16-årig. Hele byen var faktisk frygtelig bange for os! På trods af at jeg var krøbling, så fik synet af mig rædselen frem i folks ansigter.

Politiet havde os i deres registre, men vi var godt organiseret, og de kunne aldrig bevise noget. Mange gange vidste de, at det var os, der var gerningsmændene, men de kunne ikke bevise det. Politiet afhørte og slog os endog, men der var ingen af os, som nogensinde røbede noget. Vort liv var stoffer, piger og kriminalitet. Det var alt,

hvad jeg kendte til. Vi var langt fra Gud, og alle var frygtelig bange for os. Da jeg var 19 år, var jeg blevet led og ked af livet. Jeg overvejede at tage mit eget liv.

For at holde politiet fra at komme os for nær, besluttede Dzidek og jeg, at vi en tid ville holde os fra hinanden. Vi havde i en 5-6 måneder ingen kontakt. En dag mødtes vi pludselig i en bus. Han var den eneste i bussen, der ikke hurtigt trak sig væk til den anden ende, da jeg kom tæt på.

Jeg ville gerne vise mig og fortalte ham, at livet var vidunderligt. »Jeg har alle pigerne og alt det stof, jeg ønsker,« pralede jeg. »Lad os mødes i morgen og holde en fed fest.« Han havde et underligt smil på og sagde: »Jeg har noget bedre.« Jeg troede, at han var på en ny slags stof fra Amerika. Jeg forventede mig en vild fest næste dag og kom velforberedt med en sæk fuld af alkohol og stoffer.

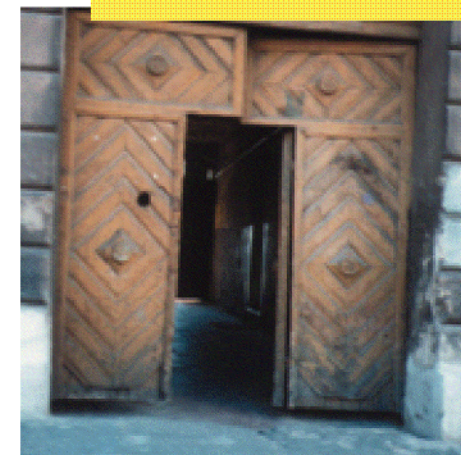
Det var skønt at se Dzidek igen. Men jeg vidste imidlertid ikke, at han to uger tidligere havde overgivet sig til at følge Jesus Kristus. Jeg var blevet overrasket over at se ham ren og pæn med et udseende som et normalt menneske. Mens vi sad i dette rum, vendte Dzidek sig mod mig og sagde: »Ved du at der er en, der virkelig elsker dig?« Hvordan kunne han sige sådan? Alle havde jo forkastet mig. »Folk frygter mig. Hvordan kan du dog sige, at der er en, der elsker mig?« spurgte jeg.

»Jeg ved, hvad du har været igennem,« sagde Dzidek. »Alle vore venner er fra familier med enlige mødre. Der er ingen af os, der har en far, de er alle i fængsel eller døde.« I dette øjeblik var der virkelig noget, som begyndte at røres dybt inde i mig, og jeg spurgte ham, om han ville fortælle mig, hvem den person var. Han fortalte mig, at det var Jesus: »...der døde for dig og elsker dig.« Jeg var helt chokeret og spurgte: »Hvem er denne Jesus?«

»Jesus er Gud, og Han ønsker, at du skal leve i al evighed. Han vil gerne give dig en chance til at få et anderledes liv, og Han ønsker ikke, at du skal dø, for Han døde for dig og har noget til dig.« Jeg fortalte Dzidek, at jeg ikke troede på Jesus. Jeg var så frustreret og oprevet, at jeg greb mit habengut og løb væk. Den nat drak jeg mig fra sans og samling. Og i den tilstand begyndte jeg at tænke over det, Dzidek havde sagt om Jesus. »Hvad nu hvis Han virkelig er Gud?« For første gang i mit miserable liv begyndte jeg at bede rigtigt. »Jesus, hvis du er som han sagde, så hjælp mig. Jeg har ingen fremtid for mig. Jeg har ingenting.« Tårene løb ned af mine kinder. »Hvis du virkelig er Gud så hjælp mig. Vis dig for mig.« Derefter faldt jeg omtumlet i søvn.

Da jeg vågnede, var det første, jeg hørte: »Jesus elsker dig.« Jeg kom i tøjet, gik ud og vandrede op og ned ad gaderne. De ord blev ved at ringe mig i ørene: »Jesus elsker dig.« Det fortsatte på denne måde hele dagen lang. »Det er latterligt,« tænkte jeg og gik hen for at besøge Dzidek. »Hvad skal jeg gøre for at få denne Jesus, som du fortalte om?« Han fortalte mig, at jeg ikke

Vi hang rund i portene

Marek Nowak med sin kone, Bozena

skulle gøre noget, fordi: »Jesus allerede har gjort det for dig. Jesus elsker dig, ligesom du er.« Jeg besluttede på stedet, at jeg var ligeglad med, hvad folk tænkte, nu ville jeg i kirke. For at blive klar til det gik jeg til barber. Jeg klippede mit lange hår og klædte mig pænt på. Da vi kom ind i kirken, blev jeg chokeret fordi folk tilbad Gud, og jeg kunne føle Hans tilstedeværelse.

Jeg vendte mig mod min ven og sagde: »Det ser ud til at disse mennesker er mere tossede end vi.« Pludselig var der en eller anden, der begyndte at bede i tunger. Folk begyndte at hoppe af glæde, og jeg ønskede at være med, men der var sket noget, så jeg øjensynligt ikke kunne bevæge mig.

Til sidst var gudstjenesten ovre, og alle begyndte at gå mod udgangen, pludselig var der en dame, som vendte om. Gud havde vist hende, at der var en mand tilstede, som gerne ville overgive sig til Jesus, og hun syntes, at det var i retningen over mod mig. Dermed standsede alle, og nogle gik tilbage på deres plads. Musikken begyndte at spille, og præsten sagde: »Hvis du virkelig mener, at du vil give dit liv til Jesus så kom op foran nu.« Jeg gik ikke, jeg løb frem. Præsten holdt en mikro-

fon i hånden. Jeg snuppede den, og begyndte at bekende alle de synder, jeg havde begået. Derpå sagde jeg: »Herre, hvis du virkelig er den levende Gud, hvis du virkelig er vejen, som de siger du er så hjælp mig – forvandlet mit liv. Jeg ønsker, at du skal komme ind i mit hjerte. Tag herredømmet over mit liv.«

Den dag smed jeg mit alkohol, mine våben og »dårlige klæder« væk. Jeg holdt op med at ryge marijuana og cigaretter og med at tage stoffer. Alt forandredes på en gang – jeg var en hel ny mand! Dette skete ikke i min egen kraft.

Det er 12 år siden nu. Da jeg oplevede Kristus, besluttede jeg mig for, at det skulle være helt. Min ven Dzidek og jeg startede med et bønnefællesskab. Vi bad næsten hver dag Gud om at komme til vores by. Det første vi gjorde var at gå tilbage til vore gamle kammerater fra banden for at fortælle dem om Jesus. Først var folk bange for os, men de begyndte langsomt at komme og lytte til det, vi havde at sige.

Til sidst så de, at det var sandt, fordi jeg var blevet et helt nyt menneske. I et tilfælde kom en gammel mand op til mig på et kristent møde. Pludselig opdagede jeg, at

ham havde jeg bestjålet i min tid på gaden. Jeg havde næsten slået ham til døde. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Da jeg havde bedt over det, gik jeg hen til manden og snakkede om overfaldet. Han blev chokeret over, at jeg kendte til denne hændelse. Da jeg fortalte ham, at det var mig, der var gerningsmanden, så han mig lige ind i øjnene, og efter hvad der følte som lang pause, sagde han: »Jeg tilgiver dig.« Derpå stak han hånden i lommen, tog nogle penge frem og gav mig dem til mit menighedsarbejde. »Glem fortiden,« sagde han.

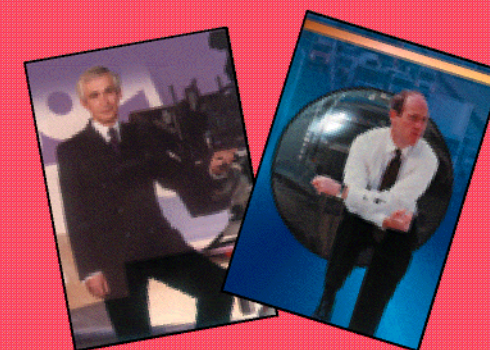
Nu går vi fra vores kirke to gange om ugen ud på gaderne og fortæller om, hvad Gud har gjort i vore liv. Vi fortæller først folk, at Gud elsker dem. Vi beretter om, at Jesus kan helbrede enhver – at Han kan sætte os fri og give os en god og positiv tilværelse. Dette er meningsfyldt, for hver eneste gang er der nogle, der bliver helbredt og mange inviterer Jesus Kristus ind i deres liv. Mange af de mennesker, der har omvendt sig, begynder at komme i kirke.

Der var en dame, der ikke forstod, hvorfor hendes høreapparat lavede så meget støj. Hun tog det af og opdagede, at hun var blevet helbredt og nu hørte normalt. En dag fortalte jeg menigheden, at man kun skal bede om at få guddommelig helbredelse. I dette øjeblik løftede jeg selv hænderne og begyndte at prise Gud. Pludselig begyndte mit forkrøblede ben at vokse. Jeg blev helbredt lige for øjnene af alle de andre. I dag vil du ikke tro, at jeg har haft så store problemer med dette ben. »Jeg er helbredt, jeg er helbredt,« råbte jeg. Jeg kunne gå normalt, jeg skulle ikke være invalid længere. Jeg gik til undersøgelse hos lægerne. Selv de måtte indrømme, at der var sket et under. ●

VOICE er såsæd

Miklós Molnár, Ungarn

For få år siden standsede jeg op og fortalte en prostitueret om Jesus kærlighed til hende. To dage senere standsede jeg igen og spurgte, om hun havde besluttet sig for at følge Jesus. Jeg gav hende et VOICE. Der gik et par uger, så viste hun sig på mit kontor for at sige, at hun gerne ville overgive sit liv til Jesus. Jeg ringede efter præsten i min kirke. Han fik arrangeret et sted hun kunne bo langt fra hendes tilværelse i Budapest. Gud har fuldstændig forvandlet hendes liv. ●

BESTIL VOICE

Giv også et eksemplar til dine venner, bekendte og forretningsforbindelser.

	KOPIER	PRIS OM ÅRET
☐	1*	kr. 60 (+30)
☐	2*	kr. 120 (+30)
☐	5*	kr. 270 (+54)
☐	10*	kr. 480 (+90)
PRIS PER GANG		
☐	20	kr. 140 (+22)
☐	50	kr. 350 (+30)
☐	100	kr. 700 (+35)

Priserne er angivet ovenfor med forsendelse i klammer.

Bestil hos: KKRC, Drejervej 17, 2400 København NV, Tlf: 35 31 00 01

På andre sprog: FGBMFI Voice, P.O. Box 36, CH-1122 Romanel-Sur-Morges, Switzerland. Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307 INTERNET: Editor@fgbmfivoice.com

Altid nærværende

Rene som lille dreng på børnehjemmet

Rene Stutz, Israel

Jeg blev født uden for ægteskab, og på den tid ansås det for at være en hel skændsel. Staten fjernede mig og anbragte mig på børnehjem. I årenes løb landede jeg på mange institutioner. Et af dem var for mentalt handicappede børn, selvom jeg var et normalt barn. Ved krigens slutning var der en barneplejerske med racefordomme, der tit sagde og gjorde onde ting mod mig.

Der var en ting, der var forvirrede mig meget. De beskyldte mig for at være »jøde« – jeg anede ikke, hvad det var. I juli 1951 fik min bror og jeg lov til at komme hjem. Det tog ikke lang tid, før jeg blev konfronteret med en alkoholiseret og grov far. Jeg var 14 år og måtte tit beskytte min mor mod ham. Det varede ikke længe, før vores familie gik i opløsning, og vi børn blev sendt tilbage i socialsystemet.

Hver søndag skulle vi gå i kirke. Det blev udøvet lige så effektivt, som om vi sad i fængsel. Børnehjemmets leder fik os til at marchere de fem mil til kirken, hvor han blev anset for en venlig, omsorgsfuld og retfærdig mand. Der var ingen, der ville lytte til vores frygtelige historier. Endelig blev jeg »frigivet« i 1957, da jeg skulle

af tjene min værnepligt i den svejtsiske hær. Derefter blev jeg stilladsarbejder. Så en dag faldt jeg ned. Jeg kunne ikke gå, og lægen sendte mig hjem med den besked, at jeg skulle have benene opad. Tre dage senere var mine knæ så opsvulmede, at de var dobbelt så store end normalt. Det endte med, at man bestemte sig for, at jeg skulle opereres.

Jeg boede til leje i et værelse hos en ældre dame dengang. Hun fortalte mig om en prædikant, som bad for syge. Det lød besynderligt, og dagen før min planlagte operation tog jeg af sted for selv at se dette. Efter talen bekendtgjorde han, at de syge der ville til forbøn, skulle stå nede bagved. Da han kom til mig, spurgte han: »Tror du på Gud?« »Ikke rigtig,« svarede jeg.

Idet han gav mig et symbolsk dask, sagde han: »Jeg vil vise dig, at Gud er levende.« Derpå bad han en enkel bøn. Han talte til Gud uden at bruge svære ord, som om Gud var hans personlige far. Næste morgen måtte jeg af sted til operationen. Da jeg var kommet derhen, opdagede jeg, at jeg ikke havde ondt. Da lægerne undersøgte mig, fik jeg noget at høre, som jeg aldrig vil glemme: »Der er ingenting i vejen med dig.«

Jeg indså, at den Gud, jeg ikke kendte, måtte have hørt mine bønner selv før i tiden. Jeg havde længe før bedt om så mange ting, og et efter et gik disse bønner i opfyldelse. Jeg blev endda i stand til at åbne min egen forretning. Inden der var gået to år, havde jeg fået afdelinger i Zürich, Chur og St. Moritz. Det var i Svejts, jeg først hørte om FGBMFI. Jeg deltog i et middagsmøde og fandt, at det var helt anderledes.

På toppen af min karriere i 1970, gik min forretning konkurs. Der var en økonomidirektør i Chur, der tog vore penge. Forretningen havde lånt penge hos det nationale forsikringselskab for forretningsindehavere. Det viste sig, at min advokat også arbejdede for byen. Jeg blev efterladt med det, jeg gik og stod i som det eneste.

Den 3. januar 1971 om aftenen spurgte min søster mig, om jeg ville køre hende til et kristent møde. Det var et stort rum fyldt af unge mennesker. De så alle ud til at være entusiastiske og fulde af glæde. Ved aftenens slutning var der en af talerne, der kom hen til mig, så mig ind i øjnene og spurgte: »Vil du gerne være fri?« Jeg havde været under så stort pres, at jeg tog beroligende stoffer, og jeg ønskede helt bestemt at få det bedre.

Han tog mig med ind i et lille rum, hvor vi knælede ned og bad sammen. Jeg kendte noget til Jesus, men jeg vidste ikke, at Han er formidleren mellem mennesket og Gud Fader. Da han var færdig, følte jeg ingen forskel. Faktisk steg mit blodtryk. Jeg var bange for at bede selv, men manden sagde: »Jeg vil bede, og så kan du samtykke.« I mit hjerte råbte jeg: »Far, Gud hvis du vil sætte mig fri, vil jeg overgive mig til at tjene dig.«

Da vi rejste os, vidste jeg, at der var sket noget. Det havde kun taget en ti minutters tid, men jeg var helt klar i hjernen. Op til dette øjeblik havde jeg på grund af stoffer

følt mig fjern og adspredt. Nu følte jeg mig som en ung fugl. Jeg var blevet helbredt! I min opløftede stemning glemte jeg alt om min bil og gik ud og spadserede af sted i den friske, kolde luft, alt imens jeg mediterede over det mirakel, der lige var sket.

Næste dag tog jeg tilbage for at hente min bil. På vej derhen greb jeg ned i jakkelommen efter min pibe. Jeg opdagede, at den var brækket, så jeg kastede den i en affaldsspand. Idet jeg gjorde det, proklamerede jeg: »I Jesu navn er jeg færdig med denne vane.« Det var sandt – jeg var fri på mange måder. Jeg mødte en ældre kristen dame på parkeringspladsen, og hende fortalte jeg, hvad der var sket. Hun mindede mig om, at mit navn Rene faktisk betyder »født for anden gang.« Bibelen taler om at blive »født på ny.« Når vi inviterer Jesus til at komme ind i vores tilværelse for at forvandle os, beskrives det i Bibelen som en åndelig fødsel, og at Gud gør »alle ting nye.« Det er en reel erfaring – det er det, der skete med mig.

Alt gik godt indtil jeg blev forelsket i en ung kvinde, og jeg var overbevist om, at jeg kunne føre hende til Gud. Det var en stor misforståelse. Da jeg fik denne situation bragt i orden, begyndte det at gå bedre og

bedre. Forretningen begyndte at blomstre op, og jeg fik et vidunderligt, stort hus. Langsomt begyndte mennesker med problemer at komme og tage ophold i huset. Jeg ved ikke, hvordan de fik fat i min adresse. De dukkede bare op lige pludselig.

De andre i landsbyen kunne ikke acceptere dette, og de bad mig om at flytte. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre og bad Gud, om Han ville give mig et hus, hvor jeg kunne arbejde med de mennesker, der havde brug for hjælp. Jeg gik til et bønne-møde med dette. Der var der en mand, som sagde, at jeg ville få, hvad jeg havde brug for, hvis vi bad om det. Hele gruppen bad. Da vi var færdige, var der en anden mand, der rejste sig og sagde: »Jeg kender lige det hus. Det har stået tomt i årevis.« Huslejen var den samme, som den jeg havde.

Der kom stofmisbrugere til min smukke villa, og Jesus helbredte dem. Det var et vidunderligt redskab til at kunne hjælpe mennesker. Inden der var gået et år, kunne jeg fra socialmyndighederne få vores indsats attesteret som et »Kristent rehabiliterings center for stofmisbrugere.« Gud har helt klart vist mig, hvad salmisten skriver i Salme 31:4: »For du er min klippe og min

borg, led mig og før mig for dit navns skyld!«

Herren Jesus Kristus har hjulpet mig på så mange områder. Det eneste tidspunkt vi har haft vanskeligheder, var da vores stolthed stod i vejen, og vi prøvede at bygge det største og bedste »Rehabiliterings center« i Svejts. Helligånden havde korrigeret mig mange gange. Så kom historien ud, om at vi havde vore værdier involveret i nogle lyssky, økonomiske sager, og der blev spærret for tilskuddet. Til sidst blev jeg træt af at gøre det på min egen måde, jeg råbte til Gud om hjælp, og Gud begyndte at virke igen. Han gav mig en kone, som jeg kan dele glæder og sorger med. Endnu engang byggede vi et rehabiliterings center op. Jeg har lært den hemmelighed, at sætte Gud over alt andet. Hver gang vi begynder at gøre det på vores egen måde, vil problemerne opstå. Nu bor og arbejder vi i Israel, og rækker ud til så mange mennesker i nød, som Gud fører på vores vej. ●

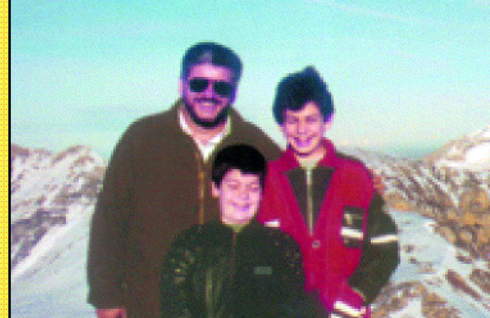
Portugal

John Edwards, Newport i Sydwaales

Jeg bookede for nylig en billet til Portugal, selvom jeg egentlig slet ikke havde penge at rejse for. Men jeg var sikker på, at Helligånden ledede mig til at tage af sted. Samme aften blev jeg ringet op af en dame, der ikke havde haft nogen som helst ide om, at jeg skulle nogen steder. Hun fortalte mig, at Gud havde vist hende, at jeg var på vej til Portugal, og at jeg havde brug for penge til turen. Hun sendte mig £600. Den tur blev meget speciel. Jeg fik mange anledninger til at fortælle om min tro og oplevede at se mange mennesker overgive deres liv til Jesus Kristus. Jeg så guddommelige helbredelser og andre forbløffende ting ske. Gud gav mig ikke kun mulighed for at komme af sted, Han brugte mig også dernede. ●

ET PERSONLIGT MØDE MED JESUS

Kære læser: Medens du har læst beretningerne i dette VOICE blad, har du måske tænkt på, om også du kan komme til at kende Gud personligt og få fred i dit hjerte. Jesus sagde, for at kende Gud – som er Ånd – så må du blive født igen i din menneskelige ånd. Her er hvad der er nødvendigt dertil:

OG NU?

1 ERKENDELSE: Alle har jo syndet og mangler herligheden fra Gud. (Rom. 3:23). *Gud! Vær mig syndet nådig!* (Luk. 18:13). I lyset af Guds ord indses det, at vi er syndere.

2 OMVENDELSE: Vi må omvende os fra synden. Det må blive et oprigtigt ønske at bryde med synden én gang for alle. *Hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme på samme vis.* (Luk. 13:3). *Fat derfor et andet sind og vend om, så jeres synder må blive udslettede* (Ap. G. 3:19).

3 BEKENDELSE: Herren venter på vor bekendelse af synd, og at vi viser tro. *Hvis vi bekender vore synder, er Han trofast og retfærdig, så Han tilgiver os vore synder og renser os fra al uretfærdighed.* (I. Johs. 1:19)....*når du med din mund bekender Jesus som Herre, og i dit hjerte tror, at Gud opvakte Ham fra de døde, skal du blive frelst.* (Rom. 10:9).

4 TRO: Tro på Jesu fuldbragte værk på korset....*således elskede Gud verden, at Han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.* (Johs. 3:16). *Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som er vantro, skal blive fordømt.* (Mark. 16:16).

Du må tage imod Jesus Kristus i dit eget hjerte ved tro, før du erfarer virkeligheden ved den nye og åndelige fødsel i dit liv. *Han kom til sit eget, og Hans egne tog ikke imod Ham. Men alle dem, som tog imod Ham, gav Han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på Hans navn.* (Johs. 1:11 og 12)

FREMSIG AF HJERTET DENNE ELLER EN LIGNENDE BØN OG BLIV FRELST: Kære Jesus! Jeg ønsker at tilhøre dig, og jeg beder dig om at tilgive mig mine synder. Overtag mig helt og bliv Herre i mit liv. Ved din hjælp vil jeg bekende dig for andre mennesker. Du har nu fattet dit livs vigtigste og mest afgørende beslutning. **Velkommen ind i Guds familie.**

FULL GOSPEL BUSINESS MEN'S FELLOWSHIP INTERNATIONAL

Skriv til os om din afgørelse, og vi sender dig bogen »Hvad nu – efter at jeg er blevet kristen?« og sætter dig i forbindelse med andre troende.

NAVN:
ADRESSE:
POSTNR:
BY:
Evt.tlf.nr.

En lederstilling

John Bell, Wetherby i England

Siden jeg blev kristen for godt fem år siden, har jeg haft lange perioder uden arbejde. Mit job som tv speaker på Channel 5 var slut den 5. december 1997, og i betragtning af at jeg i nogle år havde haft lederstillinger, var allerede dette en ydmygende oplevelse. For tredje gang i fem år var jeg ude af arbejdsmarkedet. Mindre end tre uger før jul besluttede jeg mig for, at hvordan det end skulle gå til, så ville jeg gå ind det nye år med et tilbud om fast arbejde.

Jeg var til to interviews i ledende salgsstillinger, den ene var som sælger af elektriske instrumenter, og i den anden var det biler, der skulle sælges. Ingen af jobbene var særlig godt betalt. FGBMFI-formand Gary Guillonder, der er europæisk salgschef for et computerfirma med base i Gillingham tilbød mig et job.

Gary sagde, at han ledte efter en international salgschef og følte, at Gud sagde til ham, det skulle være mig. Jeg takkede ham for tilbuddet og lovede at vende tilbage inden fire dage. Gillingham ligger 400 km fra Harrogate, hvor jeg bor. Jobbet havde med computere at gøre, og det var noget,

som jeg hele mit liv var flygtet fra. Som 49-årig følte jeg, at jeg var for gammel til at lære om det. Det var let at finde grunde nok til ikke at tage imod hans tilbud, og selvom det var en godt betalt lederstilling, valgte jeg det fra.

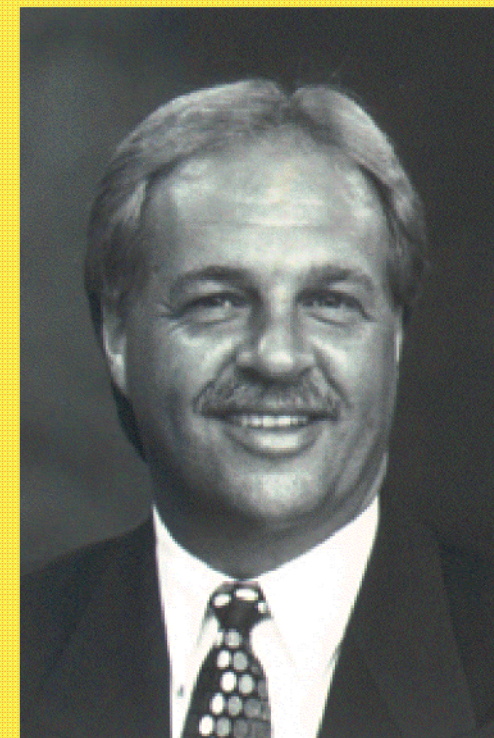
Nytårsaftensdag ringede de fra bilfirmaet og sagde, at de havde bestemt sig for ikke at ansætte mig. Derpå ringede Gary igen for at sige, at han stadig syntes, Gud sagde, at jeg skulle arbejde sammen med ham. Han bad mig om at rejse ned og bruge nogen tid sammen med ham for seriøst at overveje denne mulighed. Jeg indvilligede modstræbende, og den 2. januar tog jeg til Gillingham.

Den aften ved et bønmemøde talte Herren til os, og jeg indså, at jeg måske alligevel var på den rigtige plads. Få dage senere tog jeg med Gary på en seks dages tur med alt betalt for at hilse på hans arbejdsgivere på verdens næststørste computerfabrik i Silicon Valley, San Francisco. Vi havde nogle vidunderlige dage, hvor vi spiste på de bedste restauranter. Jeg så mange gange ud af vinduet fra 15. etage på mit 5-stjernede hotelværelse hen over

skyskraberne i San Francisco og sagde fuldstændig forbløffet: »Hvad laver jeg her Herre? Hvor er det, du fører mig hen?« Jeg var ikke til et eneste interview! En uge senere begyndte jeg at arbejde for Gary og et nydannet kristent team i virksomheden.

Da jeg skulle til at pendle 800 km om ugen frem og tilbage på arbejde i min 17 år gamle bil, var jeg bekymret for, om den skulle bryde sammen. Da jeg snakkede med en ven, der er mekaniker om det, sagde han: »Jeg ville ikke drømme om at køre 100 km i den gamle bil!« I starten af den anden uge jeg var nede i Gillingham, brød bilen sammen, og det kunne ikke betale sig at reparere den. På et FGBMFI-bede-møde samme aften, fik jeg et ord fra Gud: »Du skal ikke bekymre dig om dit køretøj – stol på mig.« Om torsdagen var jeg klar til at tage hjem til Harrogate, og klokken 16.45 havde jeg stadig intet køretøj! Et kvarter før jeg var klar til at gå, fik jeg leveret en 6-måneders gammel Vauxhall Vectra. Jeg fik at vide, at bilen var blevet bestilt og betalt til mit forbrug for en seks måneders periode – kvit og frit. Da jeg gik ud for at se på den bil, jeg lige var blevet vartet op med, tænkte jeg: »Jeg ville ønske, det var en diesel.« I det øjeblik sagde manden, der var kommet med bilen: »Det er den nye 2.0 liter diesel, og tanken er fyldt op.«

Det var usædvanligt, når man tager i betragtning, at jeg på dette tidspunkt endnu ikke havde en ansættelseskontrakt. Jeg bemærkede mig registreringsnummeret P 375 MOE, og Gary slog op på Salme 37:5 i sin Bibel for at se, hvad der står. Vi kiggede ned og læste: »Overgiv din vej til Herren, stol på ham, så griber han ind...« Idet Gary læste, følte jeg Helligånden sige: »Dette er min gave til dig, John.« ●

Den lamme går

Ross Elliott, Halifax i Nova Scotia

Min kone, der er sygeplejerske, skulle af sted på arbejde. Da hun satte foden på trappen, var hun ikke opmærksom på, at den var helt dækket af is, så hun gled og faldt. Med sin medicinske viden var hun straks klar over, at benet var brækket tæt på anklen. Hun slæbte sig ind i huset, og på dette tidspunkt hørte jeg hendes råb om hjælp. Jeg fandt hende liggende på gulvet ude af stand til at rejse sig. Da hun så mig, sagde hun: »Vi må bede,« så vi bad troens bøn om, at Gud ville genoprette hendes ben, til det Han havde designet det til at være. Hun mærkede med det samme, at der skete noget. Vi kunne faktisk høre lyden af benet, der bevægede sig på plads. Vi kan bekræfte, at hun siden da har været helt og totalt helbredt. ●

Alkohol og vold

Frank Murray, Norwich i England

Militærlivet, og de muligheder der var der for at udøve sport, passede mig godt. Jeg blev hurtigt forfremmet. Til min store glæde vandt jeg junior mesterskabet i fjedervægt i boksning. Da jeg var 17½, blev jeg udtaget til foruddannelse hos kommando styrkerne, og jeg rejste til den kongelige marine i Lympstone i Devon. Efter mange ugers udmattende træning fik min nye enhed den meget eftertragtede »grønne baret.« Derefter blev vi forflyttet til Blackdown i Hampshire, hvor 3. Kommando Brigade O.F.P.(kamp troppernes vognpark) blev dannet og udrustet, før den blev sendt til det fjerne Østen.

Omtrent på dette tidspunkt fik jeg smag for alkohol, det stod ikke klart for mig dengang, men det kom til at medføre mange skadelige virkninger i mit liv. Vores enhed ankom til Singapore i juni 1964. Vi havde et par uger til at komme i orden, før vi skulle ud i terrænet i Malaya og øve os i junglekrigsførelse. Efter flere ugers træning vendte vi tilbage til dagligdagen i militærlejren.

Jeg boksede stadig, og på basen i Singapore vandt jeg en titel i mellemvægt. Det var omkring den tid, jeg og andre fra min angrebsgruppe blev sendt til aktiv tjeneste i det nordlige Borneo. Det var spændende for mig, da jeg stadig kun var 18 år gammel. Øllet var rationeret til to dåser om dagen; men da vi var ankommet til Tawau, kunne vi besøge de få lokale barer. Det førte mig ind i forskellige slagsmål. Der var en menig fra flyvevåbnet, jeg havde banket, som tog hævn, ved at prøve at skyde mig, mens jeg var på vej tilbage til lejren.

Til sidst blev jeg idømt to måneders detention i Tangun Militærfængsel. Mens jeg var der, fortalte en ung feltpræst mig om Guds kærlighed, men selv om jeg vidste, at han havde ret, valgte jeg at ignorere det. I de 2½ år jeg tilbragte i det fjerne Østen, var jeg i det store og hele en veldisciplineret soldat, men alkoholen gjorde mig voldelig. Jeg følte mig tarvelig og tom på trods af alle de positive ting, jeg havde opnået.

Der var en længsel i mig efter at blive elsket betingelsesløst. Jeg tror, at Gud holdt mig i skak, selvom jeg prøvede at vise mig som en selvhævdende, barsk fyr. Lige før jul 1966 blev jeg sendt tilbage til England. Jeg havde opsamlet nogle ugers landlov og tilbragte dem i Ulster. Her hørte jeg igen evangeliet om Jesus Kristus, men endnu engang bestemte jeg mig for at gå min egen vej. Nu blev jeg sendt til Central Ordnance Depot i Bicester i Oxfordshire. I den tid jeg var i Bicester, blev jeg udvalgt til at bokse mod et team fra Nord Irland.

Endnu engang blev alkohol min skæbne. Til sidst sendte et alvorligt klammeri mig for militærdomstolen. Jeg var anklaget for seks overfald og blev ikendt seks måneder i Colchester Militærfængsel. Derefter blev jeg til min store skam afskediget fra militæret. Efter min tid i militæret bosatte jeg mig i Norwich i Norfolk. Jeg drev planløst fra forhold til forhold, mens jeg søgte den flygtige kærlighed, som jeg på det tidspunkt troede, at jeg havde ret til! Jeg klarede at passe mit arbejde og tjente en hel del. Der foregik også nogle illegale forretninger, som jeg involverede mig i for at få et supplement til min livsstil. Jeg havde arbejde som udsmitter på forskellige pubs og klubber, det resulterede sædvanligvis i, at jeg involverede mig i noget enten voldeligt eller kriminelt.

På dette tidspunkt i 1979 havde jeg mødt min kone Linda. Vi havde to børn, men

spændingerne var begyndt at kunne mærkes, og det var lige før vort forhold brød sammen. Jeg begyndte at gå i kirke, fordi jeg vidste, at jeg trængte til at få styr på mit liv. Med min ældste datter ved min side tog jeg en beslutning om at ville følge Jesus. Samtidig følte jeg at frygt og bekymringer faldt af mine skuldre. Jeg kunne stå op om morgenen og føle, at jeg svævede!

Dog var det stadig et problem med alkohol. Der skulle kun få drinks til før, jeg var tilbage, hvor jeg begyndte, dog var det endnu værre, for nu havde jeg fået en større skyldfølelse at strides med. Mit drikkeri skred frem, indtil det foregik dagligt. Til sidst kunne min mave ikke klare det mere, og jeg følte mig hele tiden dårlig. Min kone og familie havde fået nok af min opførsel.

Til sidst gav Linda mig et ultimatum: enten at få hjælp for mit alkohol problem, eller at forsvinde. Jeg accepterede nu, at jeg ikke kunne kontrollere mit problem og søgte hjælp. Jeg er taknemmelig for, at jeg mødte mennesker, der forstod mig og mit problem, og som havde nok omsorg for mig til at fortælle mig om, hvordan de selv overvandt deres alkohol misbrug. Efter som jeg kom mig, kunne jeg bede Gud om tilgivelse og forny mit forhold til Jesus. Jeg kan ikke takke Ham nok for, hvad Han har gjort i mit liv. Jeg var på vej til en for tidlig død, men Han reddede mig.

Dette førte til en fornyelse af mit forhold til Linda. Lige nu er jeg tre måneder i Sarajevo i Bosnien for min arbejdsgiver Norwich YMCA (K.F.U.M.), og har tilbud om at komme herud i en længere periode. Jeg møder og taler med unge soldater dagligt, og jeg beder om, at min erfaring måske kan afholde dem fra at gå den vej, jeg gik. ●

HVAD STÅR FGBMFI FOR?

Full Gospel Business Men's Fellowship International er et fællesskab med kristne fra alle kirkesamfund, der holder møder i hoteller og på restauranter. Mænd deler deres oplevelser om Guds indgriben i deres liv. Vi hører ikke til de nyreligøse bevægelser og har ingen kirke. Vi vidner om den levende Guds kraft i hverdagen. Med vore 2900 afdelinger holdes der månedlige møder på alle kontinenter. Fælles for kristne, der har oplevelser med Jesus Kristus, er, at de bliver styrket og fornyet til en mere aktive geming i deres menighed. Ønsker du at være med i fællesskabet, bedes du kontakte formanden for den nærmeste afdeling. En liste over afdelinger findes på side 7 af dette blad.

DANSK UDGAVE 993

Bladet udkommer 6 gange om året på dansk og 30 andre sprog. FGBMFI International: P.O. Box 36, CH-1122 Romanel-Sur-Morges, Switzerland. 20 Corporate Park, 3rd Floor, Irvine CA, USA.

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: Editor@fgbmfiVOICE.com
Internet: <http://www.fgbmfiVOICE.com>
Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone.
• Graphics: Intl. Graphics & Design • Art: Jean Claude Duviella. • Int'l Graphics: Colin Smith.
Ansvarshavende redaktør for Danmark: Viggo Jensen.

Fortegnelse over annoncører:

www.fgbmfiVOICE.com